

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

JUDr. Adriana Krajníková

Kuzmányho č.57, Košice, tel.: 0903 602 240, e-mail: krajada@gmail.com
Zap. v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č.985

Mgr. Igor Matovič
Predseda vlády Slovenskej republiky

V Košiciach, dňa 25.9.2020

Vec: Žiadosť o zdržanie sa protiprávneho konania

a

výzva o zastavenie vydávania a výkonu nulitných právnych aktov

Vážený pán predseda vlády Slovenskej republiky, Mgr. Igor Matovič

Predmet predkladanej veci sa týka Opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia (ďalej aj len „Opatrenie“), vydávaných na základe *Uznesenia vlády Slovenskej republiky, č. 111, zo dňa 11.3.2020* (ďalej aj len „Uznesenie vlády“), podľa § 5 ods. 4 písm. h) Zák. č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, a podľa § 12 ods. 2 a/alebo § 48 ods. 4 cit. zákona, § 46 a 47 Zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, niektoré podľa § 7, 20 a 25 Zák. č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva.

Slovenská republika, hlásiaca sa v čl. 1, ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky k demokratickému a právnemu zriadeniu štátu, a súčasne ako Vysoká zmluvná strana zaviazaná k záväzku dodržiavať ľudské práva v znení Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, je od počiatku mimoriadnej situácie vyhlásenej na celom území štátu a v čase tiež núdzového stavu, prostredníctvom prvostupňového správneho orgánu vo veciach ochrany verejného zdravia podľa Zákona č. 355/2007 Z.z.: *Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky*, spravovaná titulom právne nulitných správnych aktov, označovaných ako „*Opatrenie pri ohrození verejného zdravia*“, fabulujú ich oporu v *Uznesení vlády SR, č. 111, zo dňa 11.3.2020*, ktorým postupom Slovenská republika nedovolené zasahuje do základných práv a slobôd osôb, vrátane tých mojich, zaručených mi Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva trpia viacerými ťažkými procesno-právnymi vadami, pre ktorý dôvod sú **nulitné, ničotné, sú paaktami**. Pre účely tohto podania je ako primárne podstatná vada **nedostatku právneho základu** Opatrení a **nedostatku právomoci** Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky konať.

Odôvodnenie:

Z predmetného uznesenia, označeného ako:

UZNESENIE VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

č. 111

z 11.marca 2020

k návrhu na vyhlásenie mimoriadnej situácie v súvislosti s ohrozením
verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia Covid-19 spôsobeným
korona vírusom SARS-CoV-2 na území Slovenskej republiky

vyplýva, že ide o právnu vec ohrozenia **verejného zdravia II. stupňa**, § 48 ods. 2 písm. a) **Zák. č. 355/2007 Z.z.** Táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu uznesenia, ktorého predmet sa týka otázky civilnej ochrany, ktoré uznesenie v bode C. ukladá tam určeným subjektom, ktorými sú členovia vlády a predsedovia ostatných ústredných orgánov štátnej správy, úlohy v bode C.1. a to prijímanie opatrení civilnej ochrany a vykonávanie opatrení na riešenie krízovej situácie. Otázka právnej veci ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, § 48 ods. 2 písm. a) cit. zákona, ako veci po vyhlásení mimoriadnej situácie, je samostatne upravená v **Zákone č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva**, vrátane jeho hmotnoprávných ustanovení o opatreniach na tomto úseku ochrany.

Z predmetných Opatrení, označených ako:

Opatrenie

Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky
pri ohrození verejného zdravia

vyplýva, že ide o právnu vec ohrozenia **verejného zdravia (I. stupňa)**, § 48 ods. 1 písm. a) **Zák. č. 355/2007 Z.z.** Táto povaha právnej veci vyplýva aj z obsahu Opatrení, ktorých predmet veci sa týka hmotnoprávných ustanovení § 48 ods. 4 cit. zákona. Otázka právnej veci ohrozenia verejného zdravia, § 48 ods. 1 písm. a) je upravená v **Zákone č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia**, vrátane citovaných hmotnoprávných ustanovení o opatreniach na tomto úseku ochrany.

V zmysle **Zák. č. 355/2007 Z.z.** je teda stav ohrozenia rozdelený na stav ohrozenia:

verejného zdravia § 48 ods. 1 a **verejného zdravia II. stupňa § 48 ods. 2.**

Hmotnoprávne ustanovenie vo veci §-u 48 ods. 1 **Zák. č. 355/2007 Z.z.** je § 48 ods. 4 cit. zákona, a hmotnoprávne ustanovenie vo veci §-u 48 ods. 2 cit. zákona je § 6 ods. 1 **Zák. č. 42/1994 Z.z.**

Predmet úpravy Uznesenia vlády je tak stav ohrozenia **verejného zdravia II. stupňa**, t.j. právna vec §-u 48 ods. 2, písm. a) **Zák. č. 355/2007 Z.z.**, ohľadne ktorej sa po vyhlásení mimoriadnej situácie vykonávajú opatrenia podľa osobitného predpisu, ktorým je **Zák. č. 42/1994 Z.z.**, ktorý priamo odkazuje na ustanovenia **§ 6 až 9 Zák. č. 42/1994 Z.z.**, kde sú dané príslušné opatrenia na úseku civilnej ochrany, a predmet úpravy vydávaných Opatrení je

stav ohrozenia **verejného zdravia**, právna vec §-u 48 ods. 1, písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z., ktorej opatrenia podľa § 48 ods. 4 sa *de iure* nevydávajú na úseku civilnej ochrany (sú miernejšieho charakteru, než sú opatrenia § 6 na úseku zvýšeného ohrozenia - civilnej ochrany).

Dikciou § 48 ods. 2 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z. je priamo dané, že ohrozenie verejného zdravia II. stupňa nastáva, ak je potrebné prijať opatrenia podľa osobitného predpisu, ktoré ustanovenie priamo odkazuje do ust. § 6 až 9 Zák. č. 42/1994 Z.z. To znamená, že za mimoriadnej situácie, ktorá je vyhlásená Uznesením vlády, zákon ani len nedovoľuje prijímať opatrenia podľa hmotnoprávných ustanovení § 48 ods. 4 Zákona č. 355/2007 Z.z., t.j. opatrenia pri ohrození verejného zdravia, ale prikazuje prijímať opatrenia podľa hmotnoprávných ustanovení § 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z., t.j. opatrenia civilnej ochrany. Je tak zrejmé, že už legislatívna úprava nedáva možnosť vydávať na úseku civilnej ochrany opatrenia hmotnoprávne náležiacie do § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z., ako to činí Úrad verejného zdravotníctva.

Slovenská republika sa podľa Uznesenia vlády Slovenskej republiky, č. 111, zo dňa 11.3.2020 nenachádza teda v stave ohrozenia verejného zdravia § 48 ods. 1 Zák. č. 355/2007 Z.z., ako sú v rozpore s uznesením vydávané Opatrenia podľa § 48 ods. 4 cit. zákona, ale nachádza sa v stave ohrozenia verejného zdravia II. stupňa – aké nie sú vydávané žiadne opatrenia, u ktorých stavov ohrozenia verejného zdravia ide o d v e odlišné skutkové a právne podstaty veci.

Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia, opierajúce sa o Uznesenie vlády vo veci ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, ale v skutočnosti vydávané v rozpore s týmto uznesením, trpia nedostatkom právneho základu, keďže nie sú na podklade toho titulu, na ktorý sa odvolávajú. Opatrenia sú preto n u l i t n é, ničotné, sú paaktami.

Namietaným postupom Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky sa zároveň neplní Uznesenie vlády, pričom Úrad verejného zdravotníctva ho pre nedostatok právomoci na úseku ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, t.j. mimoriadnej situácie, § 3 ods. 1, ods. 2, Zák. č. 42/1994 Z.z., teda pre nedostatok právomoci na úseku civilnej ochrany, plniť ani nemôže.

Nedostatok jeho právomoci vyplýva najmä z určito vymedzeného okruhu subjektov plnenia v bode C. uznesenia, ktorými sú členovia vlády a predsedovia ostatných ústredných orgánov štátnej správy, kde Úrad verejného zdravotníctva nie je členom vlády, a hlavný hygienik Slovenskej republiky nie je predsedom ostatného ústredného orgánu štátnej správy, nakoľko úrad verejného zdravotníctva nie je s poukazom na § 21 Zák. č. 575/2001 Z.z. **ostatným ústredným orgánom štátnej správy.**

Úrad verejného zdravotníctva nemá v právnej veci ohrozenia verejného zdravia II. stupňa právomoc ani podľa § 7 Zák. č. 42/1994 Z.z., na ktorý sa odvoláva vo svojich Opatreniach (navyše ktoré sú v inej právnej veci), kde citované ustanovenie nie je v prvom rade zmocňujúcim ustanovením na vydávanie opatrení, ale vykonávacím, kde tam označeným subjektom (vláda, ministerstvá, ostatné ústredné orgány štátnej správy, iné ústredné štátne orgány, okresné úrady, samosprávne kraje, obce, právnické osoby a fyzické osoby) ukladá zodpovednosť za zákonom dané úlohy v hmotnoprávnom ustanovení § 6 cit. zákona. Teda § 7 nezmocňuje na vydávanie opatrení, a už vôbec nie opatrení podľa hmotnoprávných ust. § 48

ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z., ale ani podľa § 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z., ale vymedzuje zodpovednosť.

Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky je s poukazom na § 3 ods. 1 písm. b) Zák. č. 355/2007 Z.z. jedným z orgánov verejného zdravotníctva, kde s poukazom na § 5 ods. 4 písm. h) cit. zákona má právomoci prvostupňového správneho orgánu na úseku ochrany zdravia podľa tohto zákona. S poukazom už na vyššie uvedené ust. § 21 Zák. č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, nie je ostatným ústredným orgánom štátnej správy, a iba pre doplnenie uvádzam, s poukazom § 3 Zák. č. 387/2002 Z.z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu, nie je ani orgánom krízového riadenia.

Úrad verejného zdravotníctva nemá *de iure* zverenú žiadnu rozhodovaciu – nariadovaciu právomoc podľa Zák. č. 42/1994 Z.z., čomu korešponduje aj Uznesenie vlády, ktoré mu z uvedeného dôvodu neuložilo a nemohlo uložiť žiadnu nariadovaciu úlohu na tomto úseku ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, t.j. civilnej ochrany.

(Jediná) právomoc Úradu verejného zdravotníctva v právnej veci ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, § 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z. začína a končí v ust. § 48 ods. 5, v zmysle ktorého podáva príslušným orgánom návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie a iné tam taxatívne určené návrhy (nejde o nariadovanie opatrení voči povinným subjektom, ale o podávanie návrhov voči príslušným orgánom, ktoré o jeho návrhu vydajú príslušný akt). A už v zmysle Dôvodovej správy k Zák. č. 172/2011 Z.z., ktorým bol novelizovaný Zák. č. 355/2007 Z.z. je zrejmé, že: „Od podania návrhu na vyhlásenie mimoriadnej situácie výlučnú rozhodovaciu právomoc v tejto veci preberajú príslušné orgány podľa zákona NR SR č. 42/1994 Z. z.“ (ktorým však nie je Úrad verejného zdravotníctva).

Tento úrad nemá žiadne právomoci ani na úseku núdzového stavu, kde s poukazom na § 3b ods. 4 druhá veta Zák. č. 42/1994 Z.z., po vyhlásení núdzového stavu sa mimoriadna situácia - už v ktorej nemal právomoci, „premostí“ do núdzového stavu, kde s poukazom na Čl. 6 ods. 2 písm. f) Ústavného zák. č. 227/2002 Z.z. je kompetentná obmedzovať práva a slobody, a prijímať opatrenia na zmiernenie a odstraňovanie škôd iba vláda.

V ustanovení § 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z. (ako je vydané Uznesenie vlády), je s poukazom na § 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z. zodpovedané všetko.

Bolo by zaujímavé poznať, ako by „vyzeralo“ opatrenie Úradu verejného zdravotníctva v právnej veci ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, § 48 ods. 2 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z., ak by skutočne konal podľa Uznesenia vlády, a o akú zmocňujúcu normu by sa oprel. Je totiž právne obtiažné si predstaviť dokument „Opatrenie Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia II. stupňa“ (už čo len pomenovanie opatrenia vo vzťahu k orgánu sa vymyká obom tu citovaným zákonom), teda vec priamo z ust. 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z. spadajúcu do § 6 ods. 1 Zákona č. 42/1994 Z.z., ako vydanú podľa § 5 ods. 4 písm. h) Zák. č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia, alebo podľa § 7 Zák. č. 42/1994 Z.z., zmocňujúc sa o ustanovenie o zodpovednosti subjektov za plnenie úloh §-u 6, kde navyše analogicky by toto opatrenie mohla vydať aj tam (v § 7) zahrnutá fyzická osoba.

Na doplnenie tu tiež uvádzam, že s poukazom na § 25 ods. 2 Zák. č. 42/1994 Z.z., na ktoré ustanovenie sa (niektoré) Opatrenia odvolávajú, patrí fyzickým osobám za plnenie povinnosti

v odseku 1 odmena, pričom Opatrenia nie sú vydané podľa citovaného zákona §-u 6, ale podľa § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z., čím *de iure* nárok nevzniká (ktorý napríklad aj tento detail ušiel pozornosti nariadovateľa pri nariadovaní Opatrení podľa § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z. s poukazom aj na § 20, 25 Zák. č. 42/1994 Z.z.), ktorými aj takými zmätočnosťami sú zaťažené všetky tieto paakty.

Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia, § 48 ods. 1 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z., vydávané v čase po vyhlásení mimoriadnej situácie a vyhlásení núdzového stavu sú nulitné aj pre *nedostatok právomoci* Úradu verejného zdravotníctva vôbec čo vydávať za týchto právnych stavov Opatrenia, navyše podľa citovaného zákona, ktorý tu nie je právne relevantný.

Z uvedeného vyplýva, že do dnešného dňa sa neplní Uznesenie vlády Slovenskej republiky, č. 111, zo dňa 11.3.2020, kde nie je vydané ani jedno opatrenie pri ohrození verejného zdravia II. stupňa, pričom celá slovenská spoločnosť je „zahľtená“ nulitnými správnymi aktmi, pod ktorými trpí šikanou svojvoľných Opatrení Úradu verejného zdravotníctva, ktorými obmedzuje jej základné práva a slobody, ktorá absurdita dospela do tých rozmerov, že obmedzované sú aj povinnosti (žiakom je bránená povinná školská dochádzka „bezrúška“).

Uznesenie ÚS SR, zo dňa 18.5.2016, sp. zn. I. ÚS 323/2016, Rozsudok NS SR, zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8Sžr 52/2016: „*Nulita je dôsledok takých závažných vád, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť, a to v dôsledku nedostatku právneho základu, nedostatku právomoci, najťažších vád príslušnosti, absolútneho nedostatku formy, absolútneho omylu v osobe adresáta, neexistencie skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavky nedovoleného (trestného) plnenia, požiadavky plnenia fakticky nemožného, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne*“.

Všetky Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia, § 48 ods. 1 Zák. č. 355/2007 Z.z., vzhľadom k ich rozporu s Uznesením vlády vo veci § 48 ods. 2 cit. zákona, na ktoré uznesenie sa odvolávajú, a súčasne s poukazom na absenciu právomoci Úradu verejného zdravotníctva nariadovať opatrenia na úseku ochrany verejného zdravia II. stupňa, t.j. mimoriadnej situácie a úseku civilnej ochrany, ako aj núdzového stavu, trpia tak ***nedostatkom právneho základu a právomoci správneho orgánu.***

Predmetné Opatrenia trpia aj ostatnými ťažkými vadami v zmysle citovanej judikatúry, avšak vzhľadom k závažnosti už týchto primárnych ničotností, ďalšie netreba osobitne rozvádzať. Iba okrajovo uvediem, že nedostatky nastali už od samého počiatku vydávania týchto aktov, formou „Verejná vyhláška, zároveň Rozhodnutie, zároveň opatrenie a zároveň nariadenie“, podľa § 46 a 47 Zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ktorý poukaz v preambule na tieto ustanovenia o náležitostiach rozhodnutia postráda právnu logiku, a voči ktorým týmto „individuálno-všeobecne záväzným“ nariadeniam bolo prípustené všetkým adresátom urobiť odvolanie, čím ide o vadu **formy** (napr. OLP2567/2020), cez ich vydávanie aj podľa § 12 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z., ktoré ustanovenie patrí do úseku prevencie ochorenia, nie ohrozenia verejného zdravia (ako sú označené opatrenia), a už vôbec nepatrí do civilnej ochrany alebo núdzového stavu (analogia ako pri hasení masívneho požiaru vydávať opatrenia na predchádzanie požiaru), čím ide o vadu **skutkového ale aj právneho základu**, ďalej nariadovanie nútenej izolácie všetkým prichádzajúcim na územie Slovenska, pričom izolácia je s poukazom na § 2 ods. 1, písm. m) Zák. č. 355/2007 Z.z. oddelenie osôb chorých na prenosné ochorenie počas ich infekčnosti od iných osôb, kedy teda nemožno izolovať

všetkých, nakoľko o všetkých platí prezumpcia neinfekčnosti, čím ide o **absolútny omyl v osobe adresáta**, súčasne táto izolácia je nariadená podľa § 48 ods. 4 písm. l), čo je opatrenie na „výdaj a používanie špeciálnych osobných ochranných pracovných pomôcok“, takže podľa Opatrenia izolácia všetkým preto, lebo výdaj a používanie ochranných pracovných pomôcok, čím ide aj o vadu **neurčitosti a ťažkej nezmyselnosti** (napr. OLP/4311/2020), až po súčasné opatrenie OLP/5453/2020, v znení OLP/6848/2020, zakazujúce vychádzať a pohybovať sa v uzavretých priestoroch bez rúška, ktorá skutková veta je v jej kumulatívnej forme ťažko čo už len teoreticky naplniteľná. Predmetné opatrenie trpí samo o sebe tiež **nedostatkom právneho základu, formy, omylu v adresátovi, bezobsažnosti a nezmyselnosti, ako aj nedovolenosti plnenia**, kde jeho skutková veta uloženej povinnosti je založená na skutkovej podstate ustanovenia § 48 ods. 4 písm. c) Zák. č. 355/2007 Z.z., ktoré upravuje cit.: „**zákaz alebo obmedzenie styku časti obyvateľstva s ostatným obyvateľstvom pri hromadnom výskyte závažného ochorenia**“, teda plošne uložená povinnosť všetkým vychádzať a pohybovať sa na uzavretom verejnom mieste bez rúška (kde sa šikanujú deti a študenti v školách, škôlkach, ľudia v obchodoch, v službách, v dopravných prostriedkoch, a pod., kde dochádza k zdravotným problémom z nedostatku kyslíka a neprirodzeného zakrývania pokožky, v neposlednom rade k problémom psychického charakteru, kedy Slovensko už má obeť tohto „šialenstva“), je daná preto, lebo zákaz alebo obmedzenie styku časti obyvateľstva s ostatným obyvateľstvom, pričom žiadna časť sa neobmedzuje voči inej, naopak, všetci ostávajú v kontakte s každým, iba nemôžu riadne dýchať. Kde v tomto autor „diela“ našiel právny prienik, je skutočne vážna otázka. Ide o tak nezmyselný výrok nekorešpondujúci právnej úprave, že zakladá nulitosť Opatrenia už sám o sebe, odhliadnuc od nulity pre vyššie uvedené dôvody nedostatku právneho základu a právomoci. Toto opatrenie, ukladajúce navyše nehumánnu povinnosť zákazu riadne dýchať, z ktorej povinnosti sa odňala výnimka, aj cit.: „**osôb s chronickými ochoreniami dýchacích ciest s dychovou nedostatočnosťou a osôb s kožnými ochoreniami tváre, u ktorých by nosenie rúška mohlo viesť k zhoršeniu stavu**“, teda ukladajúce povinnosť s uzročením nariadenovateľa o následku zhoršenia zdravia, teda s jeho uzročením (!) o následku aj smrti (!) adresáta, zakladá legitímnu otázku mentálnej a odbornej spôsobilosti autora na legislatívnu činnosť. Toto opatrenie osobitne trpí rozporom s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým nariadením došlo tiež ku konfliktu s **§ 326 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák.**, zneužitie právomoci verejného činiteľa.

Zhrnúc:

1. Vo veci Uznesenia vlády o ohrozenie verejného zdravia II. stupňa, § 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z je *de iure* nemožné vydávať opatrenia pri ohrození verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 cit. zákona, nakoľko ust. § 48 ods. 2 expressis verbis odkazuje na opatrenia podľa § 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z., čo korešponduje s Uznesením vlády, ktoré v bode C.1 zreteľne ukladá prijímať opatrenia na úseku civilnej ochrany.
2. Úrad verejného zdravotníctva nemá s poukazom na § 21 Zák. č. 575/2001 Z.z., bod C. Uznesenia vlády, keďže nie je ústredným orgánom štátnej správy, a ani s poukazom na § 7 Zák. č. 42/1944 Z.z., ktoré nie je zmocňovacím ustanovením na nariadenie opatrení, právomoc konať vo veci bodu C.1. uznesenia, a nariadenovať opatrenia vo veci § 48 ods. 2 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z. (čo však ani nekoná, a nariadenuje vo veci § 48 ods. 1 písm. a)) a súčasne, pre vydávanie opatrení vo veci § 48 ods. 1 cit. zákona, podľa § 48 ods. 4, nie je dňom a titulom vyhlásenia Uznesenia daný žiaden právny základ. Úrad verejného zdravotníctva je vo veci vydávania opatrení na úseku civilnej ochrany a núdzového stavu tpv. „nikto“.

3. Úrad verejného zdravotníctva nemá ani s poukazom na § 3 Zák. č. 387/2002 Z.z., v bode C.1. uznesenia právomoc vykonávať opatrenia na riešenie krízovej situácie, nakoľko nie je v uznesení určeným subjektom, a súčasne nie je ani krízovým orgánom, zároveň vykonávanie opatrenia nie je vydávanie opatrenia.
4. Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva sú v hrubom rozpore s Uznesením vlády SR, a hlavný hygienik hrubo prekročil a prekračuje svoje právomoci pri rozhodovaní - nariadovaní opatrení v právnej veci, v ktorej nemá uznesením, ani zákonom zverenú právomoc
5. Opatrenia vo veci Uznesenia vlády § 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z., v názvoch označené ako vec § 48 ods. 1 cit. zákona, nariadované podľa § 48 ods. 4 cit. zákona, opierajúc sa o citované uznesenie a § 7 Zák. č. 42/1994 Z.z. (ťažká právna zmätočnosť), **hrubo fabulujú svoju legitimitu a legalitu**, čím hrubo zavádzajú povinné a všetky tretie osoby, vrátane subjektov výkonu nariadení.

Do osobitnej pozornosti dávam **Čl. 15 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky**, kde každý má právo na život, a **Čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd**, kde nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu, od ktorého záväzku nemožno s poukazom na **Čl. 15 ods. 1, 2** odstúpiť, a to ani v prípade vojny alebo akéhokoľvek iného verejného ohrozenia štátnej existencie.

Do rovnakej pozornosti dávam **Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky**, kde štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a **Čl. 123 Ústavy Slovenskej republiky**, kde ministerstvá a iné orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom.

Na základe vyššie uvedeného, a s poukazom na Čl. 108 Ústavy SR, § 1 ods. 1 Zák. č. 575/2001 Z.z.,

ž i a d a m

príslušné subjekty výkonnej moci Slovenskej republiky, aby sa voči mojej osobe, ako fyzickej tak aj podnikateľa, zdržali protiprávneho konania o nanucovanie mi povinností, príkazov a zákazov titulom predmetných (ale aj hocijakých iných) paaktov, t.č. nariadovaných Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, a zdržali sa obmedzovania ma v mojom osobnom a pracovnom živote, kde do osobitnej pozornosti dávam zdržanie sa nútenia ma k zákazu vychádzania a pohybovania sa na uzavretých alebo otvorených miestach, verejných alebo iných, bez prekrytia dýchacích ciest a obdobných nehumánnych obmedzení, navyše pod hrozbou pokuty alebo odopretia mi základných práv, vrátane zabránenia mi výkonu advokácie „bezrúška“ na ktoromkoľvek verejnom, úradnom alebo inom mieste, a tým zabránenia prístupu mojich klientov k spravodlivosti. V opačnom prípade sa budem brániť relevantnou právnou cestou voči každému, kto sa moje práva pokúsi narušiť, alebo ich naruší. S poukazom na ničotnosť namietaných aktov, ako ich najvyššej a absolútnej neexistencie vôbec, je zodpovednosť daná na každom subjekte ich uvádzania do právneho poriadku, ich nanucovania a vymáhania,

zároveň

v y z ý v a m

predsedu vlády Slovenskej republiky o zabezpečenie okamžitého pozastavenia vydávania ďalších Opatrení Úradom verejného zdravotníctva Slovenskej republiky v rozpore s citovaným Uznesením vlády, a o zabezpečenie zdržania sa tohto úradu ich vydávania vôbec, z dôvodu absencie jeho kompetencie v právnej veci podľa tohto uznesenia. V prípade už vydaných Opatrení vyzývam predsedu vlády o zabezpečenie okamžitého pozastavenia a zdržania sa ďalšieho vynucovania a výkonu ich „plnení“. S poukazom na znenie Uznesenia vlády, a tam jasne a určito uložené úlohy, voči určito označeným subjektom, a v určito označenej právnej veci, žiadam súčasný nezákonný stav zosúladiť so zákonom (uznesenie začať plniť, alebo ho zrušiť). O nulite predmetných Opatrení a nulite povinností ich plniť a vykonať uložené sankcie, žiadam informovať verejnosť.

Pokiaľ hlava štátu a orgány výkonnej moci doposiaľ nevnímajú **ničotnosť** predmetných správnych aktov, a na podklade ničotných aktov nevnímajú zásah do základných práv a slobôd, ktorými trpí absolútne celá spoločnosť a každý jednotlivец, kde opakovane dávam do pozornosti povinnosť zakrývania dýchacích ciest, ako konflikt s Čl. 15 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky a Čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ja osobne, ako aj odborne tento konflikt vnímam, a legitímne mi prekáža. Ako právnikovi, prisahajúcemu právu a nie nepravíu, prekáža mi tiež podieľanie sa na devastácii práva a právneho systému spoločnosti, postaveného na demokratickej Ústave SR a Dohovore o základných ľudských právach a slobodách, čo všetko je ignorované zavádzaním totalitného myslenia do spoločnosti, ako jej „novej“ formy spoločenského zriadenia. Namietaným nezákonným postupom vznikajú tiež škody, za ktoré bude niest' zodpovednosť Slovenská republika podľa Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, čo znova bude na ťarchu celej spoločnosti a každého jednotlivca.

S poukazom na **Čl. 15 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky** a **Čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd** na záver dodávam, že povinnosť „*rúška alebo iného šálu na dýchacie cesty*“ „*lege artis*“ neexistuje. Tento „jav“ je v zjavnom rozpore s účelom ochrany zdravia, nakoľko dýchanie sťažuje, nie zľahčuje, kde účelom opatrení je ochrana, nie poškodenie. Ide o iracionálny, nehumánny a arbitrárny výmysel ako z vecného, tak aj právneho hľadiska, navyše ktorá „ochrana zdravia“ sa začína javiť ako nikdy nekončiaci a trvajúca. Z „prekrytia úst“ sa stáva norma a predmetom konania je dokazovanie jej opaku, t.j. preukazovanie prirodzenosti dýchania bez rúška (čo vedie spoločnosť do iracionality a dystopickej totality). Pretože ak by tu reálne bola situácia zodpovedajúca mimoriadnej situácii, alebo núdzovému stavu, nebolo by účelne dostačujúce používať opatrenia na ochranu verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z., ako sa to deje (odhliadnuc od ich zmätočnosti), ale bolo by aj reálne potrebné zaviesť prísne opatrenia civilnej ochrany § 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z., alebo dokonca núdzové opatrenia Čl. 5 ods. 3, písm. a) – l) Ústavného zákona č. 227/2002 Z.z., **aký je vlastne skutočný právny stav veci**, a ak je tu naozaj ovzdušie masívne kontaminované predmetným vírusom, bolo by nevyhnutné minimálne prijať opatrenia napr. podľa § 6 ods. 1, písm. d) Zák. č. 42/1994 Z.z. o úkryte obyvateľstva. O tom by však vzhľadom k skutočnej situácii už sotva niekto presvedčil verejnosť - avšak takto je nastavený právny stav, a teda v rozpore s ním sa spoločnosť udržia „aspoň“ v „symbole“ prekrytia úst. Pretože o nos tu ani tak nejde... A tak postačujú skutkové opatrenia

na ochranu verejného zdravia § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z., pričom právny stav sa udržiava v prísnejšom režime civilnej ochrany, alebo núdzovom stave. Takáto „kombinatorika“ spravovania spoločnosti na spôsob „priestupkového pokarhania za zločin“ je však bez opory v Ústave Slovenskej republiky. Iba na margo dodávam, že obsah opatrení aj v tej vysoko závažnej skutkovej situácii, ako je núdzový stav, podľa citovaného článku ústavného zákona spočíva na vymedzenom čase a proporcii závažnosti ohrozenia vo vzťahu k obmedzeniu práv a slobôd cit.: „...v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas podľa závažnosti ohrozenia obmedziť základné práva a slobody a uložiť povinnosti na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území, a to najviac v tomto rozsahu, písm. a) – l)“. Rovnako táto proporcionalita musí platiť na nižších stupňoch ohrozenia. Najmä však musí byť v prvom rade daný „základ nároku“, či vôbec skutočne, nie účelovo, si situácia aj vyžaduje zvýšenú ochranu. Preto je pán predseda vlády, načase si zodpovedať otázku účelnosti udržiavania právneho stavu mimoriadnej situácie, keďže doposiaľ (a je to už viac než 6 mesiacov) sa na jej vykonanie nevydalo ani jedno (!) opatrenie (§ 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z.) a Slovensko tým nijako neutrpelo. Nie je od toho lepší dôkaz, že **skutočný stav veci si právny režim mimoriadnej situácie vôbec nevyžaduje, a postačia preventívne a iné odporúčacie opatrenia**, so zvýšeným akcentom na zdravý spôsob života, počnúc etikou a končiac zdravou výživou, fyzickou aktivitou, a dostatočným relaxom, čo súčasne zabezpečí aj psychicky zdravú spoločnosť.

Do pozornosti tu teda dávam, že predmetnými **nulitnými opatreniami** sú ukladané také povinnosti a zákazy, ktoré žiaden zákon nepozná, a s poukazom na ustanovenia základných práv a slobôd ich ani poznať nemôže. Situácia nie je ani skutkovo tak vážna, aby bolo vôbec potrebné prijímať plošné opatrenia, ktorými sa zasahuje do základných práv a slobôd občanov.

Vážený pán predseda vlády Slovenskej republiky, na základe uvedeného a s poukazom na citované ustanovenia zákonov Vám dávam do pozornosti predmetné skutočnosti o zlyhávanie zákonného chodu štátu pod Vaším vedením, titulom vydávania a výkonu nulitných, arbitrárných paaktov, ktoré v spoločnosti spôsobujú nepravosť, chaos a právny zmätok. Ide o výnimočný fenomén, aký naša demokratická história nepozná, ktoré škodlivé následky sužujú celú spoločnosť, o čom objektívne máte vedomosť. Na jej rozšírenie Vám v prípade Vášho záujmu s ochotou poskytnem celú radu prípadov jednotlivcov, od maloletých detí po starých ľudí, a množstva ľudských osudov, už toho času poškodených na zdraví, právach a základných slobodách, titulom týchto aktov. Pre lepšiu orientáciu v problematike Vám prikladám súhrn dotknutých právnych predpisov a judikatúry.

Namietaný postup zodpovedných subjektov štátu, ako aj tých, ktorí stav veci ignorujú, a iných nútia, zastrášujú a vydierajú k inak neexistujúcemu plneniu a povinnostiam, navyše spôsobilým vyvolať ťažkú ujmu, aj smrť, okrem ich konfliktu s trestným zákonom a kódexmi na ochranu ľudských práv a základných slobôd, dehonestuje tiež verejné funkcie ako aj ich samých.

Vzhľadom ku skutočnosti, že Opatreniami Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky vydávanými podľa § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z. sa neplní Uznesenie vlády č. 111, zo dňa 11.3.2020 na úseku ohrozenia verejného zdravia II. stupňa, § 48 ods. 2 cit. zákona, § 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z., súčasne ktorý správny orgán tu nemá právomoc, žiadam a vyzývam Vás, ako je uvedené vyššie.

Zároveň,

Odhliadnuc od ničotnosti predmetných Opatrení, s poukazom na Zák. č. 211/2000 Z.z. žiadam o nižšie uvedené informácie :

Označenie spôsobu a miesta, ako a kde je zverejnené (elektronicky, v listinnej podobe) predmetné Uznesenie vlády v jeho úplnom znení, s označením ustanovenia príslušnej právnej normy, podľa ktorej sa tak postupovalo.

Označenie spôsobu a miesta, ako a kde sú zverejnené (elektronicky, v listinnej podobe) predmetné Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva v ich úplnom znení, s označením ustanovenia príslušnej právnej normy, podľa ktorej sa tak postupovalo a postupuje.

Označenie, na základe akého ustanovenia príslušnej právnej normy sú tvorené predmetné Opatrenia Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky.

Označenie ustanovenia príslušnej právnej normy, podľa ktorej sa spravuje lehota platnosti a účinnosti predmetných Opatrení Úradu verejného zdravotníctva.

Označenie zmocňovacieho ustanovenia Zákona č. 42/1994 Z.z., príp. iného právneho predpisu, na podklade ktorého má Úrad verejného zdravotníctva zverenú právomoc o vydávanie opatrení vo veci § 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z. (podľa Uznesenia vlády), a to navyše formou opatrení podľa § 48 ods. 4 cit. zákona, v čase po vyhlásení mimoriadnej situácie (§ 48 ods. 2, 5 cit. zákona, § 3b ods. 1, 2 Zák. č. 42/1994 Z.z.).

Označenie zmocňovacieho ustanovenia Ústavného zákona č. 227/2002 Z.z., príp. iného právneho predpisu, na podklade ktorého má Úrad verejného zdravotníctva zverenú právomoc o vydávanie opatrení vo veci § 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z. (podľa Uznesenia vlády), navyše formou opatrení podľa § 48 ods. 4 cit. zákona, v čase po vyhlásení núdzového stavu (§ 3b ods. 4 Zák. č. 42/1994 Z.z.).

Zaslanie, alebo označenie úplného znenia právneho aktu generálneho riaditeľa Svetovej zdravotníckej organizácie o vyhlásení pandémie ochorenia Covid-19, a označenie miesta jeho zverejnenia pre účely slovenských občanov.

S úctou

JUDr. Adriana Krajníková

Príloha: Súhrn dotknutých právnych predpisov a judikatúry

Na vedomie:

JUDr. Zuzana Čaputová, prezidentka SR
Boris Kollár, predseda NR SR

Mgr. Štefan Holý, podpredseda vlády pre legislatívu a strategické plánovanie
Ministri vlády SR
Predsedovia parlamentných politických strán
Mgr. RNDr. MUDr. Ján Mikas, PhD., hlavný hygienik SR
JUDr. Ivan Fiačan PhD., predseda Ústavného súdu SR
JUDr. Ján Šikuta, PhD., predseda Najvyššieho súdu SR
JUDr. Ján Hrubala, predseda Špecializovaného trestného súdu
Predsedovia krajských súdov
JUDr. Viera Kováčiková, generálny prokurátor, v z. prvá námestníčka GP
JUDr. Dušan Kováčik PhD., špeciálny prokurátor
plk. JUDr. Ing. Peter Kovařík, dočasne poverený Prezident Policajného zboru
gen. Ing. Milan Ivan, Generálny riaditeľ Zboru väzenskej a justičnej stráže
JUDr. Tomáš Borec, predseda Slovenskej advokátskej komory
JUDr. Ing. Miroslav Paller, prezident Slovenskej komory exekútorov
JUDr. Miroslav Gregor, prezident Notárskej komory
MUDr. Marian Kollár, prezident Slovenskej lekárskej komory
MVDr. Silvia Štefáková, prezidentka Komory veterinárnych lekárov
Ing. Silvester Žák PhD., prezident Slovenskej komory znalcov
doc. Ing. Vladimír Hiadlovský PhD., rektor Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici
prof. JUDr. Marek Števček, PhD., rektor Univerzity Komenského v Bratislave
prof. RNDr. Pavol Sovák, CSc., rektor UPJŠ v Košiciach
prof. PaedDr. René Bílik, CSc., rektor Trnavskej univerzity v Trnave
PhDr. Jaroslav Rezník, generálny riaditeľ RTVS
Ing. Juraj Káčer, generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne
Bc. Hedviga Machayová, generálna riaditeľka Národného inšpektorátu práce
Ing. Martin Lupták, PhD., generálny riaditeľ Slovenskej pošty
PhDr. Darina Kožuchová, riaditeľka Štátnej vedeckej knižnice v Košiciach
predsedovia samosprávnych krajov na Slovensku
Ing. Jaroslav Polaček, primátor mesta Košice
Ing. Slavomír Pavelčák, PhD., náčelník mestskej polície Košice

Osobitne dotknutým subjektom a osobám, ktoré si vážim

Súhrn právnych predpisov a judikatúry

K veci nulity Opatrení Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky pri ohrození verejného zdravia, vydávaných na základe **Uznesenia vlády Slovenskej republiky, č. 111, zo dňa 11.3.2020**, *de iure* vydávaných v rozpore s týmto uznesením.

Dotknuté právne predpisy a judikatúra:

Zákon č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia:

§ 2, ods. 1, písm. b), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. g), § 5 ods. 1, § 5 ods. 4 písm. h), k), l), § 48 ods. 1 písm. a), § 48 ods. 2, písm. a), § 48 ods. 4, § 48 ods. 5)

Zákon č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva:

§ 1, § 2 ods. 1, ods. 2, § 3 ods. 1, ods. 2, § 3b ods. 2, § 3b ods. 3, § 3b ods. 4, druhá veta, § 6 ods. 1, § 7, § 8, § 20, § 25 ods. 1, ods. 2

Zákon č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy:

§ 21 ods. 1, prvá veta, § 21 ods. 3, druhá veta

Ústavný zákon č. 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu:

Čl. 5 ods. 1, Čl. 5 ods. 2, Čl. 5 ods. 3, Čl. 6 ods. 2 písm. f)

Ústava Slovenskej republiky:

Čl. 2 ods. 2, Čl. 123

Zákon č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov:

§ 4 ods. 1, ods. 2, § 5 ods. 1, § 11 ods. 3, § 18 ods. 1, ods. 2, § 19 ods. 1, ods. 2

Zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy:

§ 3, § 21

Zákon č. 387/2002 Z.z. o riadení štátu v krízových situáciách mimo času vojny a vojnového stavu:

§ 3

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd:

Čl. 3, Čl. 5 ods. 1, písm. e), Čl. 15 ods. 1, ods. 2, ods. 3,

Dôvodová správa k Zák. č. 172/2011 Z.z., ktorým bol novelizovaný Zák. č. 355/2007 Z.z. (k § 48 ods. 5 Zák. č. 355/2007 Z.z.)

Rozsudok Najvyššieho súdu SR, zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8Sžr 52/2016

Uznesenie Ústavného súdu SR, zo dňa 18.5.2016, sp. zn. I. ÚS 323/2016

§ 2 ods. 1, písm. b) Zák. č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia: verejn^é zdravie je úroveň zdravia spoločnosti, ktorá zodpovedá úrovni poskytovanej zdravotnej starostlivosti, ochrany a podpory zdravia a ekonomickej úrovni spoločnosti.

§ 3 ods. 1 Zák. č. 355/2007 Z.z.: Orgánmi verejného zdravotníctva sú v rozsahu ustanovenom týmto zákonom

- a) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“),
- b) Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „úrad verejného zdravotníctva“),
- c) regionálne úrady verejného zdravotníctva,
- d) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky,
- e) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky,
- f) Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky,
- g) Slovenská informačná služba.

§ 4 ods. 1 písm. g) Zák. č. 355/2007 Z.z.: *Ministerstvo* nariaďuje opatrenia podľa §12 ods. 7; počas výnimočného stavu, núdzového stavu alebo mimoriadnej situácie (ďalej len „krízová situácia“) pri ohrození verejného zdravia nariaďuje ďalšie opatrenia, ktorými môže zakázať alebo nariadiť ďalšie činnosti v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas.

§ 5 ods. 1 Zák. č. 355/2007 Z.z.: *Úrad verejného zdravotníctva* je rozpočtová organizácia štátu s pôsobnosťou pre územie Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, ktorá je zapojená finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva.

§ 5 ods. 4 písm. h) Zák. č. 355/2007 Z.z.: *Úrad verejného zdravotníctva* vykonáva v prvom stupni štátnu správu vo veciach, ktoré presahujú hranice územného obvodu regionálneho úradu verejného zdravotníctva a vo veciach, o ktorých podľa tohto zákona rozhoduje výlučne úrad verejného zdravotníctva.

§ 5 ods. 4 písm. k) Zák. č. 355/2007 Z.z.: *Úrad verejného zdravotníctva* nariaďuje opatrenia na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4, ak ich treba vykonať v rozsahu presahujúcom územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva.

§ 5 ods. 4 písm. l) Zák. č. 355/2007 Z.z.: *Úrad verejného zdravotníctva* podáva návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie (s odkazom na § 3 ods. 1 a §3b zák. č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva), a návrh na vykonanie opatrení podľa § 48 ods. 5, ak sa ohrozenie verejného zdravia vyskytne na území, ktoré presahuje územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva.

§ 48 ods. 1 písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z.: Ohrozenie **verejného zdravia** nastáva pri výskyte prenosného ochorenia, podozrení na prenosné ochorenie alebo podozrení na úmrtie na prenosné ochorenie nad predpokladanú úroveň.

§ 48 ods. 2, písm. a) Zák. č. 355/2007 Z.z.: Ohrozenie **verejného zdravia II. stupňa** nastáva, ak je potrebné prijať opatrenia podľa osobitného predpisu (s odkazom na § 6 až 9 Zák. č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva) pri výskyte prenosného ochorenia, podozrení na prenosné ochorenie alebo podozrení na úmrtie na prenosné ochorenie nad predpokladanú úroveň.

§ 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z.: Úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia, ak v odseku 5 nie je ustanovené inak, nariaďuje opatrenia, ktorými sú:

- a) hygienická očista osôb a dekontaminácia terénu, budov, materiálu a dopravných prostriedkov,
- b) zákaz výroby, úpravy, úschovy, dopravy, dovozu, predaja a iného nakladania s vecami, ktorými sa môžu šíriť ochorenia u ľudí, prípadne príkaz na ich neškodné odstránenie,
- c) zákaz alebo obmedzenie styku časti obyvateľstva s ostatným obyvateľstvom pri hromadnom výskyte závažného ochorenia,
- d) zákaz alebo obmedzenie hromadných podujatí,
- e) zákaz alebo obmedzenie prevádzky zariadení, v ktorých dochádza k zhromažďovaniu osôb,
- f) zákaz používania vody a predmetov podozrivých z kontaminácie a regulácia spotreby vody,
- g) zákaz používania potravín, pokrmov alebo nápojov v zariadeniach spoločného stravovania,
- h) varovné označenie objektov, ak sa na ne vzťahujú opatrenia podľa písmen a) až g),
- i) profylaxia,
- j) mimoriadny režim prevádzkovania kolektívnych zariadení,
- k) odber a transport biologického materiálu,
- l) výdaj a používanie špeciálnych osobných ochranných pracovných pomôcok,
- m) bezpečná likvidácia kontaminovaného materiálu,
- n) nútená izolácia osôb chorých na prenosné ochorenie, ktoré odmietajú nariadené opatrenie podľa § 12 ods. 2 písm. f)
- o) vykonanie dezinfekcie a regulácie živočíšnych škodcov,
- p) vyčlenenie lôžok na zabezpečenie ústavnej zdravotnej starostlivosti zvýšenému počtu chorých a pri závažných infekciách na zabezpečenie izolácie osôb podozrivých z ochorenia a podozrivých z nákazy počas maximálneho inkubačného času ochorenia,
- q) osobitná manipulácia s mŕtvymi, vyčlenenie miest a určenie spôsobu pochovávania zvýšeného počtu zomretých.

§ 48 ods. 5 Zák. č. 355/2007 Z.z.: Pri ohrození verejného zdravia II. stupňa úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva podáva orgánom príslušným na úseku civilnej ochrany obyvateľstva (s odkazom na § 12 až 15 Zák. č. 42/1994 Z.z.) návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie (s odkazom na §3 ods. 1 a §3b Zák. č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva) a návrh na

- a) ukrytie a na ukončenie ukrytia,
- b) evakuáciu a na ukončenie evakuácie,
- c) dočasné presídlenie a na ukončenie dočasného presídlenia,
- d) trvalé presídlenie,
- e) režimové opatrenia pre obyvateľov ohrozenej alebo zasiahnutej oblasti a na ich odvolanie,
- f) monitorovanie územia,
- g) varovanie obyvateľstva,
- h) hygienickú očistu osôb,
- i) likvidáciu úniku nebezpečných látok a zamedzenie ich nekontrolovaného šírenia,
- j) vykonanie opatrení na zabezpečenie záchranných prác.

§ 1 Zák. č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva: Účelom tohto zákona je upraviť podmienky na účinnú ochranu života, zdravia a majetku pred následkami *mimoriadnych udalostí*, ako aj ustanoviť úlohy a pôsobnosť orgánov štátnej správy, obcí a práva a

povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri zabezpečovaní civilnej ochrany obyvateľstva (ďalej len „civilná ochrana“).

§ 2 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z.: *Civilná ochrana* je systém úloh a opatrení zameraných na ochranu života, zdravia a majetku, spočívajúcich najmä v analýze možného ohrozenia a v prijímaní opatrení na znižovanie rizík ohrozenia, ako aj určenie postupov a činnosti pri odstraňovaní následkov *mimoriadnych udalostí*.

§ 2 ods. 2 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Poslaním civilnej ochrany je v rozsahu ustanovenom týmto zákonom chrániť život, zdravie a majetok a utvárať podmienky na prežitie pri *mimoriadnych udalostiach* a počas vyhlásenej *mimoriadnej situácie*.

§ 3 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Na účely tohto zákona sa mimoriadnou situáciou rozumie obdobie ohrozenia alebo obdobie pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti na život, zdravie alebo majetok, ktorá je vyhlásená podľa tohto zákona; počas nej sa vykonávajú opatrenia na záchranu života, zdravia alebo majetku, na znižovanie rizík ohrozenia alebo činnosti nevyhnutné na zamedzenie šírenia a pôsobenia následkov *mimoriadnej udalosti*.

§ 3 ods. 2 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Na účely tohto zákona sa mimoriadnou udalosťou rozumie živelná pohroma, havária, katastrofa, **ohrozenie verejného zdravia II. stupňa** (s odkazom na **§ 48 ods. 2 Zák. č. 355/2007 Z.z.** o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona **č. 172/2011 Z. z.**) alebo teroristický útok.

§ 3b ods. 2 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Po vyhlásení *mimoriadnej situácie* sa vykonávajú tieto úlohy a opatrenia:

- a) záchranné, práce silami a prostriedkami z celého územia, na ktorom bola vyhlásená mimoriadna situácia,
- b) evakuácia,
- c) núdzové zásobovanie a núdzové ubytovanie alebo
- d) použitie základných zložiek integrovaného záchranného systému a ostatných zložiek integrovaného záchranného systému.

§ 3b ods. 3 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Príslušný orgán, ktorý vyhlásil mimoriadnu situáciu, je povinný bezodkladne odvolať mimoriadnu situáciu po vykonaní úloh a opatrení podľa odseku 2.

§ 3b ods. 4, druhá veta Zák. č. 42/1994 Z.z.: Ak bol po vyhlásení mimoriadnej situácie vyhlásený výnimočný stav alebo núdzový stav, postupuje sa podľa osobitného zákona (s odkazom na **Ústavný zák. č. 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu** v znení ústavného zákona č. 113/2004 Z. z.).

§ 6 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Civilná ochrana zahŕňa najmä tieto úlohy a opatrenia: a) organizovanie, riadenie a vykonávanie záchranných prác, ktoré spočívajú hlavne v záchrane osôb, poskytnutí predlekárskej a lekárskej pomoci, vyslobodzovaní osôb a v odsune ranených,

- b) organizovanie a zabezpečovanie hlásnej a informačnej služby,
- c) poskytovanie núdzového zásobovania a núdzového ubytovania,

- d) zabezpečovanie a vykonávanie ukrytia a evakuácie,
- e) vykonávanie protiradiačných, protichemických a protibiologických opatrení,
- f) organizovanie, riadenie a vykonávanie prípravy na civilnú ochranu,
- g) posudzovanie umiestňovania stavieb a využívania územia a dodržovania záujmov civilnej ochrany na teritóriu pri územnom a stavebnom konaní a technických parametrov zariadení civilnej ochrany,
- h) zabezpečovanie a vykonávanie edičnej, vedeckovýskumnej a vývojovej činnosti v civilnej ochrane.

§ 7 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Za plnenie úloh civilnej ochrany zodpovedá v rozsahu ustanovenom týmto zákonom vláda, ministerstvá, ostatné ústredné orgány štátnej správy, iné ústredné štátne orgány, okresné úrady, samosprávne kraje, obce, právnické osoby a fyzické osoby; pri plnení týchto úloh spolupracujú v rozsahu ustanovenom týmto zákonom s obdobnými inštitúciami iných štátov.

§ 8 Zák. č. 42/1994 Z.z.: *Vláda vyhlasuje a odvoláva mimoriadnu situáciu* pre ohrozené územie alebo pre územie, kde vznikla mimoriadna udalosť uvedená v § 3 ods. 2, ak rozsah ohrozeného alebo postihnutého územia presiahne územný obvod kraja.

§ 20 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Osoba, ktorá nie je zaviazaná účasťou na civilnej ochrane a na jej príprave podľa tohto zákona alebo iných zákonov je v prípadoch mimoriadnej udalosti povinná primerane svojmu veku a zdravotnému stavu spolupracovať v súčinnosti s inými osobami v civilnej ochrane a možno jej v záujme ochrany života, zdravia a majetku uložiť obmedzenia a vyžadovať poskytnutie vecných prostriedkov potrebných na civilnú ochranu.

§ 25 ods. 1 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Pre prípad mimoriadnej udalosti sú fyzické osoby povinné

- a) dodržiavať pokyny okresných úradov, obcí, ako aj iných právnických osôb a fyzických osôb uvedených v § 16,
- b) riadiť sa ich pokynmi na ukrytie a evakuáciu,
- c) vykonávať opatrenia na ochranu potravín, vody, zvierat a krmív, ktoré vlastnia alebo sú im zverené,
- d) plniť úlohy v jednotkách a zariadeniach civilnej ochrany podľa určenia a zaradenia a na plnenie úloh sa vopred pripraviť,
- e) vykonávať časovo obmedzené práce pre civilnú ochranu súvisiace s bezprostrednou ochranou života, zdravia a majetku,
- f) poskytnúť vecné prostriedky, ktoré vlastnia alebo užívajú,
- g) poskytnúť potrebné priestory a prostriedky na núdzové ubytovanie osobám postihnutým mimoriadnou udalosťou, ako aj osobám, ktoré vykonávajú záchranné práce.

§ 25 ods. 2 Zák. č. 42/1994 Z.z.: Za plnenie povinnosti uvedenej v odseku 1 písm. e) patrí fyzickej osobe odmena; za plnenie povinností uvedených v odseku 1 písm. f) a g) a v § 19 sa poskytuje náhrada podľa osobitných predpisov.

§ 21 ods. 1, prvá veta Zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy: *Rozpočtová organizácia* je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku.

§ 21 ods. 3, druhá veta Zák. č. 523/2004 Z.z.: *Rozpočtové organizácie* alebo príspevkové organizácie nemožno zriadiť na výkon rozhodovacích právomocí, ktoré pre zriaďovateľa vyplývajú z osobitných predpisov.

Čl. 5 ods. 1 Ústavný zák. č. 227/2002 Z.z.: *Núdzový stav* môže vláda vyhlásiť len za podmienky, že došlo alebo bezprostredne hrozí, že dôjde k ohrozeniu života a zdravia osôb, a to aj v príčinnej súvislosti so vznikom pandémie, životného prostredia alebo k ohrozeniu značných majetkových hodnôt v dôsledku živej pohromy, katastrofy, priemyselnej, dopravnej alebo inej prevádzkovej havárie; núdzový stav možno vyhlásiť len na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území.

Čl. 5 ods. 2 Ústavný zák. č. 227/2002 Z.z.: *Núdzový stav* možno vyhlásiť v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas, najdlhšie na 90 dní.

Čl. 5 ods. 3 Ústavný zák. č. 227/2002 Z.z.: V čase *núdzového stavu* možno v nevyhnutnom rozsahu a na nevyhnutný čas podľa závažnosti ohrozenia obmedziť základné práva a slobody a uložiť povinnosti na postihnutom alebo na bezprostredne ohrozenom území, a to najviac v tomto rozsahu

- a) obmedziť nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia evakuáciou na určené miesto,
- b) uložiť pracovnú povinnosť na zabezpečenie zásobovania, udržiavania pozemných komunikácií a železníc, vykonávania dopravy, prevádzkovania vodovodov a kanalizácií, výroby a rozvodu elektriny, plynu a tepla, výkonu zdravotnej starostlivosti, udržiavania verejného poriadku alebo na odstraňovanie vzniknutých škôd,
- c) obmedziť výkon vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na rozmiestnenie vojakov, príslušníkov ozbrojených zborov, zdravotníckych zariadení, zásobovacích zariadení, záchranných služieb a uvoľňovacích a iných technických zariadení,
- d) obmedziť výkon vlastníckeho práva k hnutel'ným veciam zákazom vjazdu motorových vozidiel alebo obmedzením ich používania na súkromné účely a na podnikanie,
- e) obmedziť nedotknuteľnosť obydľia na ubytovanie evakuovaných osôb,
- f) obmedziť doručovanie poštových zásielok,
- g) obmedziť slobodu pohybu a pobytu zákazom vychádzania v určenom čase a zákazom vstupu na postihnuté alebo bezprostredne ohrozené územie,
- h) obmedziť alebo zakázať uplatňovanie práva pokojne sa zhromažďovať alebo zhromažďovanie na verejnosti podmieniť povoľovaním,
- i) obmedziť právo slobodne rozširovať informácie bez ohľadu na hranice štátu a slobodu prejavu na verejnosti,
- j) zabezpečiť vstup do vysielania rozhlasu a televízie spojený s výzvami a informáciami pre obyvateľstvo,
- k) zakázať uplatňovanie práva na štrajk,
- l) vykonať opatrenia na riešenie stavu ropnej núdze.

Čl. 6 ods. 2 písm. f) Ústavný zák. č. 227/2002 Z.z.: *Vláda prijíma opatrenia* na zmiernenie a odstraňovanie škôd a iných následkov spôsobených v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a *núdzového stavu*.

Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR: Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 123 Ústavy SR: *Ministerstvá a iné orgány štátnej správy* na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sa vyhlasujú spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

§ 4 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov Právny predpis musí byť stručný, vnútorne bezrozporný a musí obsahovať ustanovenia s normatívnym obsahom, ktoré sú systematicky a obsahovo vzájomne previazané.

§ 4 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Právny predpis ustanovuje práva a povinnosti tak, aby dotvárali alebo rozvíjali sústavu práv a povinností v súlade s ich doterajšou štruktúrou v právnom poriadku a nestali sa vzájomne protirečivými.

§ 5 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. Právny predpis sa spravidla člení na

- a) úvodné ustanovenia alebo základné ustanovenia, ktoré obsahujú predmet úpravy a podľa potreby aj vymedzenie základných pojmov,
- b) ustanovenia upravujúce príslušné spoločenské vzťahy,
- c) spoločné ustanovenia,
- d) splnomocňovacie ustanovenia,
- e) prechodné ustanovenia,
- f) záverečné ustanovenia, ktoré obsahujú najmä zrušovacie ustanovenia a ustanovenie o účinnosti.

§ 11 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Vyhlášku a *opatrenie* podpisuje minister, *vedúci ostatného ústredného orgánu štátnej správy*, vedúci iného orgánu štátnej správy alebo guvernér Národnej banky Slovenska.

§ 18 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. *Opatrenia* vydávajú ministerstvá, ostatné ústredné orgány štátnej správy, iné orgány štátnej správy a Národná banka Slovenska, ak sa týkajú úzkeho alebo druhovo určeného okruhu osôb alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.

§ 18 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z. *Opatrenie* sa v zbierke zákonov vyhlasuje oznámením o jeho vydaní, ak osobitný zákon neustanovuje, že sa vyhlási jeho úplné znenie. Ak sa opatrenie vyhlasuje oznámením o jeho vydaní, ten, kto žiada o vyhlásenie, je povinný zaslať úradu vlády súčasne so žiadosťou o vyhlásenie elektronickú podobu úplného znenia opatrenia.

§ 19 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. *Právne predpisy* nadobúdajú platnosť dňom ich vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 19 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z. *Právne predpisy* nadobúdajú účinnosť pätnástym dňom po ich vyhlásení v zbierke zákonov, ak nie je v nich ustanovený neskorší deň nadobudnutia účinnosti. Ak je to odôvodnené naliehavým všeobecným záujmom, môže sa v právnom predpise výnimočne ustanoviť skorší začiatok jeho účinnosti, najskôr však dňom vyhlásenia v zbierke zákonov.

§ 3 písm. Zák. č. 575/2001 Z.z.: o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy: V Slovenskej republike pôsobia tieto ministerstvá, na ktorých čele je člen vlády:

- a) Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky,
- b) Ministerstvo financií Slovenskej republiky,
- c) Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky,
- d) Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky,
- e) Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky,
- f) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky,
- g) Ministerstvo obrany Slovenskej republiky,
- h) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky,
- i) Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky,
- j) Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky,
- k) Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky,
- l) Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky,
- m) Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky,
- n) Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

§ 21 Zák. č. 575/2001 Z.z.: Ostatné ústredné orgány štátnej správy

V Slovenskej republike pôsobia aj tieto *ústredné orgány štátnej správy*:

- a) Úrad vlády Slovenskej republiky,
- b) Protimonopolný úrad Slovenskej republiky,
- c) Štatistický úrad Slovenskej republiky,
- d) Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky,
- e) Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky,
- f) Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky,
- g) Úrad pre verejné obstarávanie,
- h) Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky,
- i) Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky,
- j) Národný bezpečnostný úrad.

§ 3 Zák. č. 387/2002 Z.z.: *Orgánmi krízového riadenia sú*

- a) vláda Slovenskej republiky (ďalej len „vláda“), Bezpečnostná rada Slovenskej republiky,
- b) ministerstvá a ostatné ústredné orgány štátnej správy (ďalej len „ministerstvo“),
- c) Národná banka Slovenska,
- d) bezpečnostná rada kraja,
- e) obvodný úrad,
- f) bezpečnostná rada okresu,
- g) obec.

Čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Zákaz mučenia: Nikoho nemožno mučiť alebo podrobovať neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

Čl. 5 ods. 1, písm. e) Dohovoru: Právo na slobodu a bezpečnosť: Každý má právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom:

e) zákonné držanie osôb, aby sa zabránilo šíreniu nákazlivej choroby, alebo duševne chorých osôb, alkoholikov, narkomanov alebo tulákov.

Čl. 15 ods. 1 Dohovoru: Odstúpenie vo výnimočných situáciách:

Ods. 1. V prípade vojny alebo akéhokoľvek iného verejného ohrozenia štátnej existencie môže každá Vysoká zmluvná strana prijať opatrenia na odstúpenie od záväzkov ustanovených v tomto Dohovore v rozsahu prísne vyžadovanom naliehavosťou situácie, pokiaľ tieto opatrenia nebudú nezlučiteľné s ostatnými záväzkami podľa medzinárodného práva.

Ods. 2. Podľa tohto ustanovenia nemožno odstúpiť od článku 2, okrem úmrtí vyplývajúcich z dovolených vojnových činov, a článkov 3, 4 (ods. 1) a 7.

Ods.3. Každá Vysoká zmluvná strana, využívajúca svoje právo na odstúpenie, bude v plnom rozsahu informovať generálneho tajomníka Rady Európy o opatreniach, ktoré prijala, a o ich dôvodoch. Generálneho tajomníka Rady Európy bude takisto informovať o tom, kedy tieto opatrenia stratili platnosť a kedy sa budú ustanovenia Dohovoru znova vykonávať v plnom rozsahu.

Dôvodová správa k Zák. č. 172/2011 Z.z., ktorým bol novelizovaný Zák. č. 355/2007 Z.z. (k § 48 ods. 5 Zák. č. 355/2007 Z.z.):

čl. I, bod 18: *Podľa zákona NR SR č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva sa mimoriadnou udalosťou rozumie živelná pohroma, havária, katastrofa alebo teroristický útok. Len v prípade uvedených skutočností sú orgány civilnej ochrany obyvateľstva oprávnené použiť sily a prostriedky stanovené týmto zákonom. Ak by došlo k ohrozeniu zdravia chemickými, biologickými, či fyzikálnymi faktormi v značnom rozsahu, neboli by príslušné orgány kompetentné nariaďovať opatrenia a mobilizovať ostatné zložky civilnej ochrany. Eliminovať tento stav by mohli len orgány verejného zdravotníctva, čo by bolo vzhľadom na závažnosť situácie nedostatočné. Pojem „mimoriadna udalosť“ sa navrhuje nahradiť pojmom „ohrozenie verejného zdravia“, pričom jeho definícia bola len rozšírená o medzinárodný dosah tak, ako to vyžadujú Medzinárodné zdravotné predpisy (2005). Stav ohrozenia je rozdelený na stav ohrozenia verejného zdravia a na ohrozenie verejného zdravia 2. stupňa. Ak ohrozenie verejného zdravia nie je možné odstrániť prostredníctvom opatrení orgánov verejného zdravotníctva podľa zákona č. 355/2007 Z.z. a tento stav si vyžaduje kooperáciu so zložkami civilnej ochrany je v pôsobnosti regionálneho úradu verejného zdravotníctva alebo Úradu verejného zdravotníctva SR podávať príslušnému orgánu návrh na vyhlásenie mimoriadnej situácie a návrh na vykonanie opatrení. Od podania návrhu na vyhlásenie mimoriadnej situácie výlučnú rozhodovaciu právomoc v tejto veci preberajú príslušné orgány podľa zákona NR SR č. 42/1994 Z. z..*

čl. II, bod 1: *Podľa zákona NR SR č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení zákona č. 445/2008 Z.z. sa mimoriadnou udalosťou rozumie živelná pohroma, havária, katastrofa alebo teroristický útok. Len v prípade uvedených skutočností sú orgány civilnej ochrany obyvateľstva oprávnené použiť sily a prostriedky stanovené týmto zákonom. Ak by došlo k ohrozeniu zdravia chemickými, biologickými, či fyzikálnymi faktormi v značnom rozsahu neboli by príslušné orgány kompetentné nariaďovať opatrenia a mobilizovať ostatné zložky civilnej ochrany. Eliminovať tento stav by mohli len orgány verejného zdravotníctva, čo by bolo vzhľadom na závažnosť situácie nedostatočné. Z uvedeného dôvodu sa navrhuje, aby mimoriadnou udalosťou bolo aj ohrozenie verejného zdravia II. stupňa v nadväznosti na navrhovanú úpravu v čl. I bod 18 (vymedzenie ohrozenia verejného zdravia II. stupňa v § 48 ods. 2).*

Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, zo dňa 18.5.2016, sp. zn. I. ÚS 323/2016-46: *“...Judikatúra i teória správneho práva zhodne uvádzajú, že o **paakt**, ako správny akt, ktorý nevyvoláva zamýšľané účinky, ide vtedy, ak sú jeho vady tak zásadné a zrejmé, že na neho „nemožno hľadieť“ ako na správny akt. Môže ísť napr. o nedostatok právneho podkladu, na základe ktorého sa rozhodovalo, **nedostatok právomoci správneho orgánu**, najťažšie vady v príslušnosti správneho orgánu, omyl v osobe adresáta a právna alebo faktická nemožnosť realizácie rozhodnutia“.*

Rozsudok Najvyššieho súdu SR, zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8Sžr 52/2016: *“...V prípade, ak súd zistí, že správny orgán vydal nulitný správny akt, teda paakt, čo je vlastne neexistujúce rozhodnutie, nezaobera sa prípadnými ďalšími námietkami, pretože možno skúmať len zákonnosť tohto aktu, ktorý existuje. Neexistencia rozhodnutia znamená, že rozhodnutie nebolo doteraz v zákonom ustanovenej forme vydané, alebo, že **vydané bolo, ale trpí takými ťažkými vadami, ktoré mali za následok jeho ničotnosť. Nulita je dôsledok takých závažných väd, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť.** V prípade nulity aktu nie je vôbec možné uvažovať o prezumpcii správnosti aktu. Platný právny poriadok Slovenskej republiky nedefinuje pojem „ničotné (nulitné) správne rozhodnutie“, ako je tomu napríklad v Českej republike, kde zákonodarca uvádza povahu, znaky ničotného rozhodnutia v správnom konaní a upravuje aj postup, t. j. kedy a za akých podmienok po zistení ničotnosti z dôvodov stanovených v zákone, vyhlasuje ničotnosť príslušný správny orgán, resp. vyslovuje súd. Napriek absencii obdobnej právnej úpravy v Slovenskej republike, odvolací súd vychádzajúc z existujúcej judikatúry, či z poznatkov procesnej teórie, sa v predmetnom prípade zaoberal otázkou, či nie je daná **nulita rozhodnutia** odporcu v dôsledku **nedostatku právneho základu, nedostatku právomoci, najťažších väd príslušnosti, absolútneho nedostatku formy, absolútneho omylu v osobe adresáta, neexistencie skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavky nedovoleného (trestného) plnenia, požiadavky plnenia fakticky nemožného, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne“.***